

U Zagrebu, 15. svibnja 2024. godine

Na posl.br. predmeta: St-614/2022

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Podnositelj: Maroje Stjepović kao stečajni upravitelj LAURUS d.d. u stečaju, Zagreb, Preradovićeveva 25, OIB: 45680553131, zastupani po odvjetniku Dejanu Stajčiću iz MARIĆ STAJČIĆ & PERKOV Odvjetničko društvo j.t.d. sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 54, OIB: 36391527087;

ŽALBA

stečajnog upravitelja

punomoć
prilozi

I/ Stečajni upravitelj ovim putem pravodobno podnosi žalbu protiv Rješenja naslovnog Suda gornjeg poslovnog broja od 7. svibnja 2024. godine kojim je u točki I. izreke utvrđeno koji su vjerovnici I. nižeg isplatnog reda povukli svoje prijave tražbine, u točki II. izreke utvrđen pravni osnov pravomoćno osporenih tražbina I. nižeg isplatnog reda, u točki III. izreke upućeni stečajni vjerovnici koji nemaju ovršnu ispravu da pokrenu parnicu protiv stečajnog dužnika te u točki IV. izreke upućen stečajni upravitelj, kao osporavatelj, da pokrene parnicu protiv stečajnih vjerovnika koji imaju ovršne isprave (dalje u tekstu: „**pobijano Rješenje**“).

Stečajni upravitelj predmetnom žalbom pobija točke II., III. i IV. izreke pobijanog Rješenja temeljem svih pravno dopuštenih razloga, posebice zbog pogrešne primjene odredaba Stečajnog zakona.

II/ Stečajni upravitelj uvodno ističe da je prvotno Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama doneseno dana 3. veljače 2023. godine kojim je utvrđeno da svi stečajni vjerovnici čije su tražbine osporene **nemaju** ovršnu ispravu za osporenu tražbinu te uputio sve stečajne vjerovnike čije su tražbine osporene da pokrenu parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine odnosno predlože nastavak već pokrenutog parničnog postupka.

Točka III. izreke navedenog rješenja od 3. veljače 2023. godine, kojom je odlučeno o upućivanju u parnicu, ukinuta je Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-

1272/2023 od 24. svibnja 2023. godine i to u odnosu na stečajne vjerovnike koji su izjavili žalbu.

Posljedično tome, naslovni Sud donosi pobijano Rješenje kojim utvrđuje koji je pravni osnov pravomoćno osporenih tražbina te imaju li stečajni vjerovnici za te osporene tražbine ovršnu ispravu i u kojem iznosu (točka II. izreke).

Sukladno takvom utvrđenju iz točke II. izreke pobijanog Rješenja, naslovni Sud u točkama III. i IV. izreke pobijanog Rješenja upućuje stečajne vjerovnike koji nemaju ovršnu ispravu da pokrenu parnicu protiv stečajnog dužnika odnosno stečajnog upravitelja, kao osporavatelja, da pokrene parnicu protiv stečajnih vjerovnika koji imaju ovršne isprave.

Stečajni upravitelj ističe da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da stečajni vjerovnici iz točke II. izreke pobijanog Rješenja imaju ovršne isprave za dio osporenih tražbina.

Naime, sukladno odredbama članka 173. Stečajnog zakona (NN 44/1996, 161/1998, 29/1999, 129/2000, 123/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006, 116/2010, 25/2012, 133/2012, 45/2013, 71/2015) odnosno članka 257. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22) stečajni vjerovnici su uz svoje prijave tražbine dužni priložiti sve isprave iz kojih prijavljena tražbina proizlazi što, naravno, uključuje i ovršnu ispravu ako takva postoji za određenu tražbinu koja se prijavljuje ili njezin dio.

Stečajni upravitelj ističe da niti jedan od stečajnih vjerovnika navedenih u točki II. izreke pobijanog Rješenja, a za koje je utvrđeno da imaju ovršne isprave, **nisu** uz svoje prijave priložili bilo kakvu dokumentaciju, a kamoli ovršne isprave koje su navedene u točki II. izreke pobijanog Rješenja.

Dokaz: *uvid u prijave tražbina koje prileže ovom spisu;*

III/ Rješenjem naslovnog Suda od 7. studenog 2022. godine, pozvani su vjerovnici nižih isplatnih redova da u roku od 30 dana nakon isteka osmog dana od dana objave rješenja na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova prijave svoje tražbine stečajnom upravitelju, **pri čemu prijava mora sadržavati naznaku o postojanju ovršne isprave te uz istu mora biti priložena ovršna isprava.**

Međutim, kao što je gore navedeno, predmetni stečajni vjerovnici u svojim prijavama nisu naznačili postojanje ovršne isprave niti su ovršne isprave priložili svojim prijavama.

Dokaz: *uvid u prijave tražbina koje prileže ovom spisu;*

Shodno tome, stečajni upravitelj je dana 13. siječnja 2023. godine sačinio tablicu prijavljenih tražbina iz koje je razvidno da niti jedan od predmetnih stečajnih vjerovnika nema ovršnu ispravu za prijavljene tražbine.

Dokaz: uvid u tablicu od 13. siječnja 2023. godine koja prileži ovom spisu;

Temeljem navedene tablice stečajnog upravitelja, naslovni Sud donosi Rješenje od 3. veljače 2023. godine kojim su svi predmetni vjerovnici čije su tražbine osporene upućeni na pokretanje parnice obzirom da isti nemaju ovršne isprave za svoje osporene tražbine.

Predmetni stečajni vjerovnici, **tek u žalbi** protiv Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama od 3. veljače 2023. godine ističu da za dio svojih osporenih tražbina imaju ovršne isprave te iste prilažu svojoj žalbi.

Nastavno na ukidno Rješenje Visokog trgovačkog suda RH od 24. svibnja 2023. godine, prvostupanjski sud **nezakonito** nalaže stečajnom upravitelju da izradi novu tablicu prijavljenih tražbina u kojoj će navesti za koju od osporenih tražbina postoji ovršna isprava, a sve sukladno navodima i ispravama **prvi puta iznesenim odnosno priloženim u žalbi** protiv Rješenja od 3. svibnja 2023. godine.

Sukladno takvoj, nezakonito, izrađenoj tablici od 5. listopada 2023. godine, prvostupanjski sud donosi pobijano Rješenje kojim, u točki II. izreke pobijanog Rješenja, utvrđuje za koje dijelove osporenih tražbina postoje ovršne isprave, iako te ovršne isprave **nisu bile priložene uz prijave tražbina** niti su predmetni stečajni vjerovnici u svojim prijavama **naznačili postojanje ovršne isprave.**

Stečajni upravitelj ističe da je rok za podnošenje **potpune** prijave tražbine stečajnih vjerovnika, **prekluzivan rok** te se okolnost postojanja ovršne isprave **ne može utvrđivati na temelju dokumentacije koja nije priložena prijavi tražbine.**

Takvo stajalište već je zauzeo i Visoki trgovački sud RH u Rješenju posl.br. PŽ-713/2020 od 12. veljače 2020. godine, koja se ovdje citira u relevantnom dijelu:

*„Vjerovnik koji u trenutku otvaranja stečajnog postupka ima koju imovinskopravnu tražbinu prema dužniku, odlučuje hoće li tu tražbinu prijaviti u stečajnom postupku (načelo dispozicije). Međutim, kada odluči prijaviti tražbinu tada **mora poštivati odredbe Stečajnog zakona o obliku i sadržaju prijave tražbina.***

... obveza je stečajnog vjerovnika prijaviti tražbinu, ..., uz naznaku postojanja ovršne isprave, te uz prijavu priložiti isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosi kojima se dokazuje. Stečajni upravitelj je dužan očitovati se o tako prijavljenim tražbinama, ali to ne znači da očitovanje stečajnog upravitelja može zamijeniti obvezu stečajnog vjerovnika u prijavi naznačiti da za prijavljenu tražbinu postoji ovršna isprava, odnosno da je dostavljena ovršna isprava.”

Dokaz: Rješenje Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ-713/2020 od 12. veljače 2020. godine;

Iz navedenog jasno proizlazi da ni stečajni upravitelj niti sud koji vodi stečajni postupak **nisu ovlašteni utvrđivati postoji li za prijavljenu tražbinu ovršna isprava mimo onih navoda i isprava navedenih odnosno priloženih prijavi tražbine.**

Svako tumačenje suprotno naprijed izloženom **dovelo bi do apsurda u institutu prijavljivanja tražbina**. Naime, prihvaćanjem stava da je dovoljno da vjerovnik samo ispuni obrazac navodeći određeni novčani iznos, **kao što je slučaj ovdje, impliciralo bi da su stečajni upravitelj i sud obvezni revidirati odnosno pretraživati cjelokupnu poslovnu dokumentaciju stečajnog dužnika u potrazi za bilo kakvom osnovom ili ispravom koja bi potvrdila tu tražbinu**. Ovakav pristup bio bi u potpunoj suprotnosti s postojećim institutom prijavljivanja, ispitivanja i osporavanja tražbina te bi derogirao postojeće odredbe članaka 257. i 270. Stečajnog zakona.

Zaključno, ovakvo tumačenje za stečajni postupak značilo bi da vjerovnici mogu neprecizno i krajnje paušalno prijavljivati svoje tražbine jer je teret dokazivanja postojanja tražbine prebačen na stečajnog upravitelja i sud, a što bi, osim što je u suprotnosti sa izričitim i kogentnim zakonskim odredbama Stečajnog zakona koje reguliraju materiju prijava tražbina stečajnih vjerovnika i opseg utvrđivanja tražbina u parnici, značajno otežalo stečajni postupak, povećalo troškove i vrijeme potrebno za njegovo vođenje te narušilo pravnu sigurnost svih sudionika u postupku.

Slijedom navedenoga, budući da predmetni stečajni vjerovnici u svojim prijavama tražbina nisu naznačili da postoji ovršna isprava niti su ovršne isprave priložili svojim prijavama, prvostupanjski sud je jedino mogao utvrditi da za osporene tražbine ne postoji ovršna isprava.

Stoga je točka II. izreke pobijanog Rješenja nezakonita te se ima ukinuti.

IV/ Budući da odluka o tome tko se upućuje u pokretanje parnice radi utvrđivanja osporene tražbine odnosno radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine, **ovisi isključivo o tome je li sud utvrdio postojanje ovršnih isprava**, to su i točke III. i IV. izreke pobijanog Rješenja nezakonite budući da su donesene temeljem nezakonitih utvrđenja iz točke II. izreke pobijanog Rješenja.

Budući da je prvostupanjski sud imao utvrditi kako za osporene tražbine ne postoje ovršne isprave, to su svi predmetni stečajni vjerovnici trebali biti upućeni u pokretanje parnice radi utvrđivanja osporene tražbine.

V/ Slijedom svega navedenog, predlaže se drugostupanjskom sudu ukinuti točke II., III. i IV. izreke pobijanog Rješenja te u tom dijelu predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Podnositelj,
zastupani po: